

تُو ڪر موقوف ناداني هُوى ني
 ڪهاڻ تُو ڏانهن تاري جَواني
 نڪالي اُنڪه ٿي اَنسو نا پاني
 عذابو ٿي نر ڪيدا اَپڻي فاني
 سَنبھالي لے ، ڪري تَوْبَهَ خَطَا ني
 تَدَارُڪ ڪر اُ باقي زِنْدَگَاني
 چھ اهما روح ولاءِ مشڪل ڪشا ني
 گھنا لوگو ڀر جاني ڏانهن جاني
 بلاءِ بھاري چھ تر ٿي ڪربلا ني
 عرش ڪرسي ڀر ديکھي ٿرھرائي
 چھ جھ شير نا جاني ڏانهن ثاني
 مَنوَر جھ ٿي چھ خِلَقَه خدا ني
 حسيني مستقر ني چھ نشاني
 ڪري جھ ڀر نِهَايَهَ جانفشاني
 دعائو ما وه دوله جاوراني
 چھ ڪُل خوبي ڀر شر ما وه شها ني
 شرم رھسے وه شر نا اشنا ني
 انے طيَّب نبي خاتم نا جاني

نيٺ راکھي اے دل تقوى خدا ني
 رهي پاڻو ني ڪالڪ جيو اوڀر
 گناھو ني سِياهي دُھو تُو ھر دم
 گناه ڪرتي وقت رب ڀر ڪرم ٿي
 غَرَضِ اَقْصَى چھ باري ني ڪر ھر ڪوئي
 جھ گئي تر گئي هوءَ هشار ٿي ڏانهن
 شرع نا سب عمل گويا جسم چھ
 غَدِيرُ الحُم ني نص چھ جھ ڪر مشهور
 بلاءِ دنيا ما جتلي ٿي ڏانهن ٿھاسے
 ڪرا شير ڏانهن مَقْتُول پياسا
 وليکن چھ تسلي اک بشر ٿي
 حسيني ال ما خورشيد چھ وه
 ابو القايم چھ ڪُنْيَه نام طيَّب
 ٿا قطب الدين وه صاحب نا نائب
 شهادت ڏانهن ڪري اختيار پايا
 قطب شاه نا ا سيف الدين چھ همذات
 اھوا مرشد نو دل ٿي اشنا ٿا
 ڪفا صادق علي ا سيف دين چھ